

- 1) przy zatwierdzeniu typu, legalizacji pierwotnej i jednostkowej:
- $\pm 0,2\%$ — dla przyrządu do pomiaru drutu i kabla,
 - $\pm 1,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów taśmowych,
 - $\pm 0,2\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów opatrunkowych o dowolnej długości,
 - $\pm 1,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów opatrunkowych w odcinkach określonej długości,
 - $\pm 0,5\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów papierowych o dowolnej długości,
 - $\pm 1,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów papierowych w odcinkach określonej długości;
- 2) przy legalizacji ponownej:
- $\pm 0,4\%$ — dla przyrządu do pomiaru drutu i kabla,
 - $\pm 2,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów taśmowych,
 - $\pm 0,4\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów opatrunkowych o dowolnej długości,
 - $\pm 2,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów opatrunkowych w odcinkach określonej długości,
 - $\pm 1,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów papierowych o dowolnej długości,
 - $\pm 2,0\%$ — dla przyrządu do pomiaru materiałów papierowych w odcinkach określonej długości.
2. Błędy, o których mowa w ust. 1, nie mogą być mniejsze od:
- ± 10 mm — dla przyrządów do pomiaru długości drutu i kabla;
 - ± 20 mm — dla przyrządów do pomiaru długości materiałów taśmowych, opatrunkowych i papierowych.
3. W przyrządach do pomiaru długości z urządzeniami znakującymi długość błędy graniczne dopuszczalne względne przy zatwierdzeniu typu i legalizacji dla odległości między dwoma sąsiednimi wskazami wynoszą $\pm 0,3\%$ długości odcinka, lecz nie mniej niż ± 5 mm.
- § 14. Ustala się następujące warunki odniesienia dla przyrządów do pomiaru długości:
- temperatura od $0\text{ }^{\circ}\text{C}$ do $+40\text{ }^{\circ}\text{C}$;
 - wilgotność względna powietrza od 10% do 75% ;
 - napięcie zasilania od -15% do $+10\%$ wartości napięcia znamionowego.
- § 15. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.
- Minister Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej:
w z. *J. Piechota*

61

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 5 stycznia 2004 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie nadania statutu Głównemu Inspektoratowi Weterynarii

Na podstawie art. 34 ust. 6 ustawy z dnia 24 kwietnia 1997 r. o zwalczaniu chorób zakaźnych zwierząt, badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa oraz o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. z 1999 r. Nr 66, poz. 752, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 28 grudnia 1998 r. w sprawie nadania statutu Głównemu Inspektoratowi Weterynarii (Dz. U. Nr 162, poz. 1154 oraz z 2002 r. Nr 176, poz. 1447) w załączniku § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. 1. W skład Głównego Inspektoratu wchodzi:

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 29 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 32, poz. 305).
²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2001 r. Nr 29, poz. 320, Nr 123, poz. 1350 i Nr 129, poz. 1438, z 2002 r. Nr 112, poz. 976 oraz z 2003 r. Nr 52, poz. 450, Nr 122, poz. 1144, Nr 165, poz. 1590 i Nr 208, poz. 2020.

- Biuro Budżetowo-Finansowe;
- Biuro Higieny Środków Spożywczych Pochodzenia Zwierzęcego;
- Biuro do Spraw Unii Europejskiej i Współpracy z Zagranicą;
- Biuro Kontroli;

- 5) Biuro Organizacyjno-Prawne;
- 6) Biuro do Spraw Granic;
- 7) Biuro Środków Żywnienia Zwierząt, Farmacji i Utylizacji;
- 8) Biuro Zdrowia i Ochrony Zwierząt;
- 9) Stanowisko do Spraw Audytu Wewnętrznego;
- 10) Stanowisko do Spraw Ochrony Informacji Niejawnych.

2. Organizację wewnętrzną biur Głównego Inspektoratu i szczegółowy zakres zadań biur oraz osób zajmujących stanowiska, o których mowa w ust. 1 pkt 9 i 10, określa regulamin organizacyjny nadany przez Głównego Lekarza Weterynarii.”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi: *W. Olejniczak*

62

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH I ADMINISTRACJI¹⁾

z dnia 31 grudnia 2003 r.

w sprawie warunków i sposobu pilotowania pojazdów oraz wysokości opłat

Na podstawie art. 129 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2003 r. Nr 58, poz. 515, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa:

- 1) warunki i sposób pilotowania przez Policję pojazdów, których wymiary, masa lub naciski osi przekraczają dopuszczalne wielkości;
- 2) wysokość opłat za pilotowanie uiszczanych przez właścicieli lub posiadaczy pilotowanych pojazdów.

2. Użyte w rozporządzeniu określenia oznaczają:

- 1) ustawa — ustawę z dnia 20 czerwca 1997 r. — Prawo o ruchu drogowym;
- 2) pojazd nienormalny — pojazd lub zespół pojazdów, którego masa, naciski osi lub wymiary wraz z ładunkiem lub bez ładunku są większe od dopuszczalnych, przewidzianych dla danej drogi w przepisach określających warunki techniczne pojazdów oraz określonych w art. 61 ust. 6, 8 i 10 ustawy; dotyczy to również kolumny pojazdów nienormalnych;
- 3) pilotowanie — zespół czynności wykonywanych na drodze, które mają na celu zapewnienie bezpieczeństwa ruchu podczas trwania przejazdu pojazdu nienormalnego;

4) organizator transportu — osobę fizyczną lub osobę prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, przygotowującą i przeprowadzającą przejazd pojazdu nienormalnego;

5) zezwolenie — zezwolenie na przejazd pojazdu nienormalnego, o którym mowa w art. 64 ust. 1 ustawy.

§ 2. Przepisów rozporządzenia nie stosuje się do pilotowania nienormalnych pojazdów straży pożarnej biorących udział w akcjach ratowniczych oraz należących do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, Policji, Straży Granicznej pojazdów specjalnych, używanych do celów specjalnych, oraz pojazdów używanych w związku z przewozem pojazdów specjalnych.

§ 3. 1. Pojazd nienormalny powinien być pilotowany przez Policję, jeżeli spełniony jest przynajmniej jeden z niżej wymienionych warunków:

- 1) szerokość jezdni, na trasie przejazdu pojazdu nienormalnego, wraz z poboczem posiadającym ten sam rodzaj konstrukcji nawierzchni co jezdnia, pozostawiona dla przeciwnego kierunku ruchu na jezdniach dwukierunkowych lub dla tego samego kierunku ruchu na jezdniach jednokierunkowych, jest mniejsza niż 2,5 m;
- 2) długość pojedynczego pojazdu lub zespołu pojazdów przekracza 40 m;
- 3) łączna długość pojazdów pilotowanych przekracza 120 m.

2. Pilotowanie, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, nie jest wymagane, jeżeli szerokość określona w tym przepisie występuje na krótkich odcinkach i jest tam zapewniona niezbędna widoczność drogi, gwarantująca bezpieczny przejazd.

§ 4. 1. Opłatę za pilotowanie ustala się w wysokości kosztów rzeczywistych poniesionych przez komen-

¹⁾ Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji kieruje działem administracji rządowej — sprawy wewnętrzne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 marca 2002 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji (Dz. U. Nr 35, poz. 325 i Nr 58, poz. 533).

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 124, poz. 1152, Nr 130, poz. 1190, Nr 137, poz. 1302, Nr 149, poz. 1451 i 1452, Nr 162, poz. 1568, Nr 200, poz. 1953 i Nr 210, poz. 2036.